

ת"פ 63555/12/12 - מחלקה משפטית ארצית לתיקי מכס ומע"מ - תל אביב נגד אי ריידר מוטורס בע"מ, חנניה הלוי

בית משפט השלום באשדוד

ת"פ 63555-12-12 מחלקה משפטית ארצית לתיקי מכס ומע"מ - תל אביב נ' אי ריידר מוטורס בע"מ ואח'

בפני כבוד השופטת שרה חביב
המאשימה/ המבקשת
מחלקה משפטית ארצית לתיקי מכס ומע"מ - תל אביב
באמצעות עו"ד אפרת מויאל - קייטניק
נגד
הנאשמים/ המשיבים
1. אי ריידר מוטורס בע"מ
2. חנניה הלוי
באמצעות עו"ד שי גלעד

החלטה

בפניי בקשה להגשת ראייה נוספת מטעם התביעה, לפי סעיף 165 בחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), תשמ"ב-1982 [להלן: "החסד"פ"]. מצאתי כי יש להיעתר לבקשה ולהתיר למאשימה להגיש ראיות הזמה מטעמה, וזאת מהנימוקים שיפורטו להלן.

1. המאשימה מבקשת להגיש ראיות הזמה על מנת להפריך טענת הנאשם בחקירתו הנגדית ולפיה בתקופה הרלוונטית מכר בעסקה של הנאשמת 1 אופניים רגילים/ אופני סבלות בלבד ולא עסק במכירת אופניים חשמליים או כלי רכב חשמליים אחרים. הנאשם עמד בהכחשה זו גם כשעימתה אותו המאשימה בחקירה נגדית עם צילומים של זוגות אופניים שעל פי הטענה הם אופניים חשמליים ואשר היו בבית העסק בזמנים הרלוונטיים, עם הפרטים שעל שלט בית העסק ועם 59/ת המפרט את עיסוקה של הנאשמת 1.

המאשימה טוענת כי בכך חזר בו הנאשם מהמענה שנתן לכתב האישום ביום 28.4.2014 ולפיו הודה בסעיפים 1-7 לכתב האישום בהם נטען בין היתר כי: **"הנאשמת 1 היתה בתקופה הרלוונטית לכתב האישום חברה פרטית מוגבלת במניות, אשר עיסוקה היה בין היתר, ייבוא ושיווק כלי רכב חשמליים"**.

לאור האמור, ומשחזר בו הנאשם, יש להתיר למאשימה להגיש ראיה אשר יש בה לסתור טענותיו אלה של הנאשם. המאשימה הפנתה לסעיפי החוק, ולפסיקה [ע"פ 8653/10 פלונית נ' מדינת ישראל (2011)]; ע"פ 951/80 קניר נ' מדינת ישראל, פד"י לה(3), 505; ר"ע 178/87 אהוד גת נ' אליהו גת (1987)].

3. ב"כ הנאשם התנגד לבקשה, וסבורתני, כי טעה לחשוב שהמאשימה מבקשת להפריך את טענת הנאשם כי

הנאשמים לא פעלו לייבוא אופניים חשמליים כנטען בכתב האישום במסגרת הייבוא הספציפי הנדון שם, ולא כך הוא.

לטענתו הנאשמים אינם מואשמים כי עסקו בייבוא שהוא כשלעצמו איננו חוקי, וכי נוכח סעיף 9 בכתב האישום ברור היה למאשימה כי: " . . . עיסוקה של העיקרי של הנאשמת 1 לא היה רק יבוא כלי רכב חשמליים, אלא היא עסקה גם בכך בין היתר". [- כך בסעיף 5 לתגובת הסנגוריה, דגשים במקור, ש.ח.]. בהמשך טוען ב"כ הנאשמים בצדק, כי מרגע שהכחיש הנאשם כי ייבא אופניים חשמליים היה על המאשימה להוכיח רכיב זה, ואין זה השלב לעשות כן, במסגרת ראיות הזמה.

4. כאמור, המאשימה מבקשת להזים טענת הנאשם כי הנאשמת 1 לא עסקה בשיווק או ייבוא רכבים חשמליים כלל [ובכלל זה באים אופניים חשמליים, קלנועיות, או רכבים חשמליים אחרים].

סעיף 165 בחסד"פ מתייחס מפורשות בסיפא שבו לסיטואציה בה נאשם חוזר בו מהודאה בעובדה מסוימת לאחר סיום פרשת התביעה. לאור האמור ונוכח עדותו של הנאשם, נראה כי מדובר במקרה קלאסי בו יש להתיר ראיות הזמה.

כאילו לא די בכך, הרי שמדובר בטענה מפתיעה לא רק נוכח המענה שניתן לכתב האישום, בו לא הוכחש כי הנאשמת עוסקת "בין היתר" בשיווק ובייבוא כלי רכב חשמליים, אלא גם נוכח קו ההגנה שנוהל עד כה במסגרת ניהול הליך הראיות בפניי, ואף בית המשפט מצא עצמו מופתע נוכח טענת הנאשם בחקירה הנגדית. שאלה ההפתעה היא השאלה העיקרית הנדרשת להכרעה בשאלה אם להתיר ראיות הזמה אם לאו [ר' ר"ע 178/87 אהוד גת נ' אליהו גת (1987) שהוזכר לעיל], וסבורתני כי המאשימה עמדה בנטל זה.

5. בנסיבות העניין, צודקת המאשימה כי מדובר בטענה מפתיעה שעלתה בחקירה הנגדית של הנאשם, ושיש לאפשר להזים אותה. לא רק ששאלת עיסוקה השגרתי של הנאשמת 1 בייבוא ושיווק כלי רכב חשמליים היא מהותית לשאלה האם בוצעו העבירות המיוחסות לנאשמים על פי כתב האישום, אלא ששאלת מהימנותו של הנאשם אף היא רלוונטית בעניין זה, ויש למצות את הברור והחקירה בעניין זה, אל מול בית המשפט.

6. לפיכך, כאמור, אני מתירה למאשימה להביא ראיות הזמה בשאלה האם עיסוקה השגרתי של המאשימה 1 היה גם [או - בין היתר] בייבוא ושיווק כלי רכב חשמליים. מובן מאליו שראיות בשאלה האם הייבוא מושא כתב האישום כלל אופניים חשמליים או לאו לא יתקבלו, ואין להתייחס לשאלה זו במסגרת ראיות ההזמה.

ככל שתבקש הסנגוריה להביא עדי הגנה נוספים בעניין זה בלבד, רשאית היא להביאם לאותו מועד שייקבע להלן.

קובעת לסיום שמיעת הראיות ליום 23.7.2017 בשעה 09.30.

המאשימה תודיע לסנגוריה אילו עדים בכוונתה לזמן לאותו מועד.

המזכירות תודיע לב"כ הצדדים.

ב"כ הנאשמים יוודא התייצבות הנאשם 1.

ניתנה היום, ד' סיוון תשע"ז, 29 מאי 2017, בהעדר הצדדים.